

Cambridge Papers

ALEGERI INFINITE?

**Eliberându-ne de icoana
culturală**

David McIlroy

CAMBRIDGE

JUBILEE
CENTRE

A BIBLICAL VISION FOR SOCIETY

ALEGERI INFINITE?

Eliberându-ne de icoana culturală

David McIlroy

Articol publicat în seria *Cambridge Papers*

Septembrie 2013

Traducător: Elena Neagoe

Centrul de Educație Creștină și Cultură Contemporană
Areopagus

Timișoara 2017

Originally published in *Cambridge Papers* series,
by The Jubilee Centre (Cambridge, U.K.) under the title
Infinite choice? Freeing ourselves from a cultural icon
Volume 22, Number 3, September 2013.

© David McIlroy, 2013

All rights reserved.

Published with permission of The Jubilee Centre,
3 Hooper Street, Cambridge, CB1 2NZ, UK

www.jubilee-centre.org

Charity Registration Number 288783.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune,
sub titlul

ALEGERI INFINITE? Eliberându-ne de icoana culturală
de David McIlroy,

apărută sub egida Centrului Areopagus din Timișoara

Calea Martirilor nr. 104

www.areopagus.ro

cu sprijinul oferit de

Christian Political Foundation for Europe.

Începând cu anul 2011, activitățile desfășurate de Sallux sunt susținute financiar de către Parlamentul European. Responsabilitatea pentru orice comunicare sau publicație redactată de Sallux, sub orice formă sau prin orice mijloc, revine organizației Sallux. Parlamentul European nu este responsabil pentru modurile în care va fi folosită informația conținută aici.

Coordonator proiect:

Dr. Alexandru Neagoe

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în
limba română. Prima ediție în limba română.

Traducător: Elena Neagoe

Editor coordonator: Dr. Alexandru Neagoe

*Cu excepția unor situații când se specifică altfel, pentru
citatele biblice s-a folosit traducerea D. Cornilescu.*

*Orice reproducere sau selecție de texte din această
carte este permisă doar cu aprobarea în scris a
Centrului Areopagus din Timișoara. Dacă există vreo
discrepanță între versiunea engleză și cea română,
versiunea engleză are întâietate.*

Mai mult decât abilitățile noastre, alegerile noastre...arată cine suntem cu adevărat.

J. K. Rowling¹

Rezumat

Cultura noastră înțelege alegerea ca fiind mijlocul prin care ne exprimăm libertatea și personalitatea, însă vede alegerea ca pe o varietate de opțiuni ale consumatorului. Suntem constrânși mereu să alegem, totuși rezultatul neașteptat este că lucrurile pe care le alegem nu au valoare proprie. Alegerile lui Dumnezeu au semnificație, implică angajamente, țin cont de relații și au un cost pe care îl plătește Însuși Dumnezeu. A răspunde cu credincioșie la alegerile lui Dumnezeu ne va conștientiza de faptul că alegerile noastre contează, că a alege bine înseamnă să îți iei angajamente, că alegerile noastre afectează pe cei din jurul nostru și că suntem pregătiți să ne asumăm costul alegerilor pe care le facem.

Alegerea în interpretarea culturii noastre

Alegerea înseamnă libertate pentru unii și povară pentru alții

Întotdeauna oamenii au putut face alegeri, însă, în societatea vestică de azi, alegerea a devenit idealul care definește civilizația noastră. Cultura noastră a văzut o explozie de alegeri: avem mai multe surse de distracție decât oricând altcândva, putem cumpăra tot ce vrem de pe internet, putem merge oriunde vrem cu avionul, chiar și varietatea de mâncăruri și băuturi pe care le putem alege este mai mare ca oricând. Cu atâtea alegeri, ne imaginăm că suntem membrii subculturilor pe care le alegem. Cu toate acestea, civilizația noastră este legată printr-un mesaj cultural supra-ierarhic care ne spune că a alege înseamnă a fi liber. În ciuda pluralismului său, cultura seculară contemporană

este unificată și dominată de felul în care valorifică alegerea.

Mesajul că alegerea înseamnă libertate este oarecum adevărat: mă bucur de o libertate mai mare decât un prizonier pentru că alegerile mele legate de folosirea timpului meu implică mai puține constrângeri. Abilitatea pe care o am de a fi parte, prin vot, la alegerea guvernului țării mele îmi oferă o anumită libertate politică de care cetățenii Siriei nu se bucură în prezent.

Totuși, în spatele creșterii infinite a oportunităților de a ne împlini dorințele, lucrurile nu sunt ceea ce par. Există alegeri de un anumit tip care au fost multiplicat: alegerile ne sunt oferite pentru că suntem *consumatori*. Alegerile aparțin doar celor care au puterea de cumpărare, sănătatea și timpul să le exercite. Dacă ești sărac, dacă suferi de o boală de durată sau ești infirm sau dacă trebuie să ai grijă de alții sau să muncești, atunci ai puține alegeri la dispoziție.

Libertatea de a alege dintr-o serie nesfârșită de bunuri și servicii este susținută de piața liberă. Cu toate acestea, în spatele retoricii legate de alegere și libertate stă realitatea opresiunii. Promovarea alegerii se dovedește a nu fi promovarea alegerii *per se*, ci mai degrabă privilegierea unui set de alegeri față de altul. Din cauza priorității alegerii consumatorului, vânzătorul care dorește să petreacă timp cu familia duminica nu o poate face pentru că trebuie să lucreze. Din cauza priorității alegerii consumatorului, hotelierii care vor să dea camere duble doar cuplurilor căsătorite nu pot face acest lucru pentru că sunt acuzați de discriminare.² Din cauza priorității alegerii consumatorului, hainele și produsele sunt fabricate la cel mai mic cost posibil, în țări unde condițiile de muncă sunt înfiorătoare.

Tirania alegerii ca inamic al relațiilor

Cultura noastră ne învață că dacă alegem să consumăm cele mai noi apariții în materie de modă, gadget-uri, produse și servicii, ne validăm pe noi înșine și ne exprimăm personalitatea. Modul în care am fost programați să funcționăm este prin exercitarea dreptului de a alege. Totuși, alegerile noastre au consecințe pentru relațiile noastre: decizia de a avea un nou loc de muncă implică analizarea costurilor și beneficiilor, nu numai pentru noi, ci și pentru familia noastră, biserica noastră și comunitatea noastră. Deși alegerea nu este un joc în care toți câștigă, există de obicei un cost asociat fiecărei alegeri, iar întrebarea care se ridică este: cine plătește acest cost? Atunci când alegerea este egală cu libertatea personală, nu se ia în considerare costul pentru alții.

Dacă trebuie să alegem pentru a fi liberi, totul, inclusiv cele mai intime relații, se reduce la decizii de moment. În contrast cu aceasta, creștinismul recunoaște că există un aspect a ceea ce înseamnă să fii om care este mai fundamental decât abilitatea de a alege, iar acesta este abilitatea de a iubi. A alege înseamnă să decizi ce să iubești și cât de mult să iubești. Din această cauză, este rezonabil să alegi să fii credincios toată viața unei singure persoane și să nu încetezi să faci sacrificii pentru a vedea acea persoană și alți membri ai familiei înflorind.³

Întrucât cultura noastră privește alegerea ca libertate, ceea ce alegem este dispensabil

Accentul care s-a pus pe alegere a făcut ca generația noastră să fie paralizată de frica de a pierde ceva⁴ și să fie condusă de conceptul „doar o dată trăiești”, pentru a avea parte de o diversitate de experiențe. Crește rata divorțului pe măsură ce oamenii aleg libertatea în locul rezolvării problemelor avute cu partenerul ales în trecut. Însă scade și numărul persoanelor care doresc să se

căsătorească. Restrângerea libertății de a alege în viitor este considerată un risc prea mare de către unele persoane.

Dacă alegerea înseamnă libertate, atunci alegerea se disociază de angajament. Totuși, din perspectivă creștină, cele mai importante alegeri pe care le facem sunt alegerile care presupun un angajament: intrarea într-o căsătorie pe toată viața și urmarea Domnului Isus toată viața.

Considerarea alegerii ca libertate este o distorsiune tiranică. Persoana care își ține mereu opțiunile deschise este persoana a cărei viață este goală și lipsită de sens. Acest lucru este dramatic prezentat în filmul nominalizat la Oscar în 2009, *Sus, în aer*, care-l are ca protagonist pe George Clooney. Personajul pe care-l joacă Clooney este Ryan Bingham care zboară în toată America să ducă vești proaste persoanelor care și-au pierdut locul de muncă. El ține și discursuri motivaționale prin care își încurajează audiența să aibă o viață ușoară debarasându-se de relații, lucruri și alte poveri. Apoi, una dintre persoanele cărora le spusese că și-au pierdut locul de muncă se sinucide. Ryan nici măcar nu-și amintește cum arăta.

Datorită faptului că relațiile noastre interpersonale implică și trebuie să implice dependență reciprocă, noi nu ne putem ține întotdeauna opțiunile deschise. Atunci când o persoană alege să respingă responsabilitatea și obligațiile ce decurg dintr-un angajament, alții sunt lăsați în urmă. Ei nu s-au bucurat de libertatea de a alege la început. Ei erau deja într-un angajament, iar acum trebuie să continue să poarte o povară din ce în ce mai mare.

Sensul alegerii

Dacă alegerea consumatorului are potențialul de a distorsiona relațiile noastre și a de impune costuri asupra altora, de ce se pun atât de puține întrebări

eficiente despre statutul cultural al acesteia? Alegerea este văzută ca având importanță supremă în cultura noastră pentru că, pentru noi, alegerea înseamnă libertate și vedem alegerea ca o conferire de valoare lucrurilor. În zilele noastre, ceva este considerat valoros *pentru că a fost ales*. Valoare acelui lucru rezultă din alegerea făcută pentru a-l valorifica.

De când Alfred Marshall a publicat în 1890 *Principiile economiei*, economia a considerat alegerea, măsurată prin prețul pe care oamenii sunt gata să-l plătească pentru bunuri, ca fiind valoarea bunurilor. În absența credinței în ideea că există un bine absolut, binele relativ este identificat prin alegerile făcute de către oameni. Aceasta duce la ideea că dacă putem să facem mai multe alegeri, suntem mai îmbogățiți.

Cu toate acestea, ceea ce alegem are tot mai puțină semnificație pe termen lung. Aparaturile pe care trebuie să le avem azi, vor fi depășite și învechite peste cel mult șase luni. Fără a avea criterii obiective de a judeca dacă ceva este mai bun sau mai rău, rămâne să valorificăm doar faptul că ceva este nou și atât. Accentul care se pune pe rolul alegerii în atribuirea de valoare lucrurilor, deciziilor și proiectelor de lungă durată, le privează de însemnătatea lor obiectivă. Rezultatul este că suntem forțați continuu să alegem fără a întrezări un sfârșit. Această traiectorie ne conduce la un punct în care alegerea este binele suprem pentru că nu au mai rămas alte valori.⁶

Nepregătită să admită existența unui bine și rău obiectiv, cultura noastră tratează alegerile ca pe niște chestiuni de preferință, ca și cum, de exemplu, alegerea cuiva dacă să creadă sau nu în Dumnezeu este la fel de importantă ca decizia de a și pune sau nu lapte în cafea. Libertatea alegerii este mai importantă decât ce alegi. Această relație

dintre alegere și valoare este plauzibilă în chestiunile care țin de gusturi sau preferințe. Însă alegerea consumatorului a devenit în general paradigma dominantă prin care este privită viața.

Activitatea sexuală de orice fel este acceptabilă atâta timp cât a fost aleasă de părți competente legal.⁷ Agenda pro-avort și pro-eutanasiere nu este prezentată ca agenda pro-moarte, ci ca oferind oamenilor posibilitatea de a alege între începutul vieții cuiva în primul caz sau sfârșitul propriei vieți în al doilea caz. Alegerea este folosită acum și pentru a măsura educația: părinții se simt mai bine dacă au o gamă mai variată de alegeri cu privire la școli, studenții se simt mai bine dacă li se dă posibilitatea să aleagă mai mult ce să li se predea, indiferent de ce cred profesorii că ar trebui să predea.

Această abordare consumeristă a alegerii are rădăcini filosofice. Dacă, așa cum o face naturalismul, negăm sensul inerent, însemnătatea sau semnificația în lume, atunci alegerea este tot ce a mai rămas. Dacă, așa cum fac unii filosofi liberali, facem din alegerea individuală binele suprem, este ușor să alunecăm de la convingerea că ar trebui să fim liberi să ne alegem propriile valori la convingerea că nu există valori obiective și că valorile sunt create de alegerile pe care le facem.

Dacă am ales acest lucru, dacă reprezintă ceea ce vreau să fac, atunci este lucrul potrivit *pentru mine* pentru că vreau să fie adevărat, vreau să cred că va fi bun pentru mine și îl consider frumos. În acel punct, responsabilitatea ta este să-mi respecti alegerea. Respectul care este necesar tot mai mult are trei dimensiuni: nu trebuie să interferezi cu alegerea mea, nu trebuie să-mi critici alegerea și dacă, pentru a mă bucura de alegerea mea, am nevoie de cooperarea ta, atunci tu trebuie să cooperezi. A critica alegerea cuiva înseamnă astfel

a ataca valoarea supremă din civilizația noastră, înseamnă a comite răul suprem de a fi intolerant și critic.

Alegerea este prezentată ca fiind mijlocul de evita întrebările dificile legate de organizarea societății noastre, însă aceasta funcționează doar dacă pretindem (ca filosofii J. S. Mill și Ronald Dworkin) că multe dintre alegerile mele nu te rănesc *cu adevărat* sau doar dacă unor alegeri li se dă prioritate absolută față de alte, cum ar fi modul în care alegerea pe care o face o mamă însărcinată⁸ are prioritate absolută față de alegerile pe care le-ar putea face o viață întreagă fetusul avortat.

Dacă nu există o altă valoare în afară de alegere, atunci adevărul, binele, frumusețea nu mai sunt caracteristici obiective. În loc să existe într-un univers ordonat moral, alegerile noastre ajung să fie văzute ca existând într-un vid moral din care valorile sunt create datorită dorinței noastre. Alegerile mele nu au nicio însemnătate dincolo de faptul că *eu* le-am luat, iar dacă alegerea este singurul criteriu, atunci de ce mai contez *eu*?

Elevarea alegerii face ca originea alegerilor mele să rămână nechestionată. Influențele și motivele din spatele alegerilor mele nu sunt examinate. Totuși, faptul de a alege este foarte des doar „libertatea” de a fi sclavul dorințelor mele, indiferent dacă sunt naturale, influențate cultural sau fabricate (1 Petru 4:3). Dacă nu există ceva ce merită inerent să fie ales, atunci alegerile noastre nu au niciun sens. Înseamnă că toate alegerile nu sunt decât preferințe personale. Așa că religia devine doar o credință în ideea, agreabilă pentru unii, că există un Dumnezeu (personal). Paradoxul este că accentul pe care cultura noastră îl pune pe alegere face ca alegerile noastre să fie fără sens sau doar o chestiune de preferințe.

În contrast, creștinismul vede alegerea, în mod înțelept, ca fiind abilitatea de a cântări opțiunile în termeni de drept și nedrept, bine și rău, mai bun sau mai rău. A alege să-L urmezi pe Cristos nu înseamnă să-I conferi Lui valoare, ci să recunoști valoarea Lui infinită. În loc să considere dorințele noastre ca un dat al ecuației, creștinismul ne face să le analizăm critic, îndemnându-ne să le disciplinăm și să le ordonăm după voia lui Dumnezeu.

Mai mult, Biblia inversează concepția culturii noastre cu privire la legătura dintre alegere și valoare. Acolo unde cultura noastră crede că putem conferi valoare lucrurilor pe care le alegem, Biblia accentuează faptul că propria noastră valoare este afectată de alegerile pe care le facem. Dacă lucrurile pe care le alegem nu sunt valoroase, atunci propria noastră valoare se degradează (2 Împărați 17:15; Ieremia 2:5; Romani 3:12).

Există o diferență importantă între accentuarea alegerii, pentru că alegerea este singurul lucru care contează, și recunoașterea importanței alegerii, pentru că ceea ce contează este ce alegi. Felul în care creștinul se raportează la alegere nu devalorizează alegerea. Alegerea rămâne semnificativă pentru că alegerea se face între lucruri care sunt esențialmente bune și esențialmente rele și pentru că unele idei, obiecte și dorințe sunt mai bune decât altele. Alegerea chiar contează.

Alegerile făcute de Dumnezeu

Felul în care cultura noastră abordează alegerea nu este totalmente greșit, însă este profund distorsionat; tratează alegerile umane ca fiind alegerile lui Dumnezeu în loc să le considere a fi un răspuns credincios la alegerile pe care Dumnezeu deja le-a făcut. Indiferent dacă alegerile noastre sunt sau nu modelate de cultura noastră,

Dumnezeu este singurul agent a cărui libertate de alegere nu este condiționată sau afectată de ceva din exterior.

Alegerile făcute de Dumnezeu au semnificație. Alegerea lui Dumnezeu de a crea a dat naștere universului. El a creat valoare *ex nihilo* pentru că dintr-un vid fără formă Dumnezeu a creat o ordine a lucrurilor care au fost bune. Alegerea lui Dumnezeu de a răscumpăra omenirea are implicații cosmice. Lumea pe care a creat-o Dumnezeu a fost o lume bună și cu un potențial ridicat. Dumnezeu a ales să iubească această lume. Această alegere divină a dat lumii o valoare unică. În această lume, Dumnezeu a ales să iubească omenirea și să-i facă pe oameni după chipul și asemănarea Sa. Acele alegeri divine au dat oamenilor valoare unică. Putem astfel trage concluzia că lucrurile și persoanele pot dobândi valoare pentru că cineva a ales să le iubească. Această alegere de a iubi poate fi benefică, dacă dragostea îl determină pe cel care iubește să caute binele celui iubit sau poate fi idolatră dacă dragostea respectivă înlocuiește dragostea de Dumnezeu.

Dacă ne gândim la alegerile făcute de Dumnezeu, vedem cum concepția culturii noastre despre alegeri care creează valoare, nu care recunosc valoarea, este una distorsionată, dar nu total greșită. Dacă ne gândim la activități precum sculptarea unei bucăți de lemn sau predarea la o clasă de copii, vedem felul în care alegerile noastre pot lua ceva ce are potențial și pot dezvolta acel potențial. Atunci când alegem ceva, nu trebuie să o facem doar datorită valorii pe care o are în prezent. Alegerea poate fi legată de valoarea pe care a avut-o în trecut (ca în cazul unei jucării stricate pe care nu o putem arunca) sau de potențialul pe care-l are în viitor (ca în cazul unei picturi la care lucrăm). Vedem elemente din ambele cazuri în alegerile lui

Dumnezeu. Dumnezeu a ales să continue să lucreze într-o lume căzută pentru că a fost bună atunci când a fost creată, dar și pentru că Dumnezeu a văzut potențialul ca această lume să fie răscumpărată, restaurată și înnoită într-o zi.

Angajamentul este a doua trăsătură a alegerilor făcute de Dumnezeu. Alegerea lui Dumnezeu de a iubi lumea nu a fost ca alegerea omenească de a iubi o jucărie nouă. Nu a fost o pasiune trecătoare, ci a fost exprimată printr-un șir de legăminte. Prin acele legăminte, Dumnezeu și-a luat un angajament: să binecuvânteze rasa umană (Geneza 1:26-30), să ferească lumea de potop (Geneza 9:15), să-i dea poporului Israel țara promisă (Geneza 12:7; 15:7), să facă din Israel un popor sfânt (Exodul 19:6; Leviticul 26:12), să păstreze domnia casei lui David pentru totdeauna (2 Samuel 7:12-16). Alegerile lui Dumnezeu au fost alegeri de a iubi și ele au presupus angajamentul lui Dumnezeu față de omenire, față de poporul Israel și față de casa lui David. Acele legăminte și-au găsit împlinirea deplină în legământul nou prin care Domnul Isus ne-a arătat măsura deplină a dragostei lui Dumnezeu față de noi.

În al treilea rând, alegerile lui Dumnezeu sunt făcute ținând cont de relații. Cultura noastră ne încurajează să face alegeri ca indivizi. Biblia ne oferă o imagine diferită a alegerilor lui Dumnezeu. În Geneza 1:26, Dumnezeu spune: „Să facem pe om după chipul nostru.” Creația a fost opera unui Dumnezeu triun, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt care au ales împreună și au lucrat împreună ca acea alegere să aibă efect. Tot așa și răscumpărarea a fost alegerea Dumnezeului triun pentru că Tatăl L-a trimis pe Fiul în puterea Duhului Sfânt să mântuiască lumea pierdută. Dumnezeu nu face alegeri egoiste și individuale. Dumnezeu face alegeri pline de dragoste și relaționale. Alegerile lui

Dumnezeu își găsește expresia în legământ: într-un angajament față de cei aleși.

În al patrulea rând, cultura noastră promovează mesajul că este legitim să nu ținem cont de efectul alegerilor noastre asupra altora. Nu ne învață nimeni despre impactul pe care alegerea noastră de a cumpăra cele mai ieftine haine îl are asupra salariilor și condițiilor de muncă ale celor care fac hainele. Durerea pe care o cauzăm altora atunci când decidem să ieșim dintr-o relație de dragul împlinirii intereselor personale poate fi o chestiune de regret, însă cultura noastră nu susține ideea că impactul asupra altora ar putea fi un motiv să facem o altă alegere. Alegerile lui Dumnezeu au o altă bază. Atunci când Dumnezeu alege, Dumnezeu este Cel care plătește și costul. Atunci când a ales să creeze lumea, Dumnezeu și-a luat angajamentul să lucreze în lume, să o răscumpere și într-o bună zi să o re-creeze. Alegerea lui Dumnezeu de a intra în legământ cu Adam și Noe a însemnat că Dumnezeu a ales să aibă răbdare cu omenirea păcătoasă de-a lungul veacurilor. Alegerea lui Dumnezeu de a intra în legământ cu Moise a însemnat că Dumnezeu a trebuit să stea lângă necredinciosul Israel. Alegerea lui Dumnezeu de a răscumpăra omenirea a însemnat moartea Domnului Isus pe cruce. Dumnezeu știe că alegerea este costisitoare, dar, în loc să impună altora costul ei, Dumnezeu a plătit El Însuși costul alegerilor Sale. Putem merge dincolo de aceasta și să spunem că atunci când Dumnezeu alege, Dumnezeu alege să binecuvânteze și să-i slujească pe alții. În același fel, ceea ce noi alegem ar trebui să fie o binecuvântare pentru alții și să-i slujească pe alții.

Alegerea în lumina alegerilor lui Dumnezeu

Perspectiva biblică asupra alegerilor arată că unele alegeri sunt semnificative: au miză mare. Contează

dacă alegem să facem binele sau răul. Contează dacă alegem să-L urmăm pe Dumnezeu sau idolatria. Recunoaștem și că felul în care alegem a fost afectat de căderea în păcat și dorințele noastre au devenit deformate și dezorganizate. Alergăm după lucruri care nu sunt bune pentru noi sau atribuim valoare absolută sau excesivă unor lucruri care sunt doar relativ bune. Este adevărat că atunci când alegem ceva considerăm că are valoare, însă unele lucruri au valoare mai mică decât cea pe care le-o atribuim, iar altele nu au nicio valoare. Domnul Isus i-a chemat pe urmașii Săi să aleagă mai presus de orice să-L urmeze pe El și să caute împărăția Lui (Matei 6:33), să aleagă ceva ce este atât de valoros încât să merite renunțarea la orice altceva (Matei 13:45-46).

Din perspectivă biblică, a alege înseamnă a te angaja. Atunci când un creștin face o alegere, el își ia un angajament, adică se angajează să plătească costul pe care acea alegere îl presupune. Atunci când un bărbat se căsătorește cu o femeie, el își alege soția și se angajează s-o iubească, dar mai mult de atât, se angajează să uite de toate celelalte femei. Recunoscând că alegerea înseamnă angajament, suntem eliberați de tirania alegerii. Putem găsi împlinire pământească în relațiile pe viață, în proiecte pe termen lung, căutând să finalizăm lucrurile, nu să fim prinși în capcana lipsei de sens și a superficialității ce decurg din faptul că ținem opțiunile deschise. Putem alegem chiar să ne negăm pe noi înșine, să determinăm faptul că angajamentele noastre elimină orice alegeri viitoare datorită speranței noastre că libertatea noastră este dincolo de această viață.

Odată ce admitem că alegerile noastre sunt semnificative și că implică angajamentul, putem face alegeri ținând cont de relații, nu doar de noi înșine. În loc ca impactul alegerilor noastre asupra altora să fie unul „extern” pe care nu-l luăm în

considerare, efectul alegerilor noastre asupra altora devine un factor critic în luarea deciziilor. Încep să recunosc că, deși alegerile mele îmi sunt dragi, ele vin cu niște consecințe, și prin urmare cu un cost, pentru cei din jurul meu.

Creștinul înțelege că alegerile pe care le facem ne afectează pe noi înșine, dar și pe alții. Când alegem, nu ne gândim la noi ca la niște indivizi izolați, autosuficienți. În schimb, facem alegeri după ce ne consultăm cu cei pe care-i iubim și cântărim costul acelor alegeri împreună. Creștinul înțelege că alegerile implică un cost, însă creștinul nu va impune acel cost altora. În schimb, creștinul va încerca să suporte acel cost el însuși. De exemplu, după ce au discutat cu copiii, bunicii care sunt creștini pot decide să trăiască în oraș pentru a fi aproape de nepoții lor.

Deci, alegerile noastre trebuie să fie alegeri pentru care noi să plătim costul și nu alții; trebuie să fie alegeri care să presupună angajament și slujirea altora; alegeri care recunosc atât binele inerent, dar care și hrănesc bunătatea prin angajamentul și slujirea noastră; alegeri care sunt făcute ținând cont de relații și alegeri care-și găsesc semnificația datorită alegerii noastre primordiale de a-L urma pe Domnul Isus.

Concluzii

Acolo unde cultura noastră ne spune că a alege înseamnă să fii liber, creștinismul ne învață că a iubi înseamnă să fii liber. Noi ne găsim identitatea și semnificația în iubire și slujire, nu în a face nenumărate alegeri. Cultura ne încurajează să ne apărăm abilitatea de a face alegeri nestingherite cu costul relațiilor personale. Dumnezeu ne cheamă să ne luăm angajamente unii față de alții în dragoste. Cultura pretinde că alegerile noastre conferă valoare; creștinismul ne învață să recunoaștem că lumea are valoare pentru că

Dumnezeu a creat-o și a răscumpărat-o pentru a o restaura. Cultura accentuează faptul că prin alegeri ne creăm și ne validăm propria identitate; Duhul Sfânt confirmă în inima noastră faptul că identitatea și valoarea noastră nu vin din alegerile noastre, ci din faptul că Dumnezeu Tatăl ne-a ales în Cristos.⁹ Cultura ne prezintă nenumărate opțiuni ale consumatorului, dintre care multe sunt ne semnificative; creștinismul accentuează faptul că alegerile noastre sunt importante pentru că de ele depinde viața noastră pe pământ și destinul nostru etern. Cultura noastră susține că alegerile noastre creează valoare; creștinismul ne spune că noi avem valoare datorită faptului că Dumnezeu a ales să ne creeze și să ne răscumpere.

Dr. David McIlroy, colaborator al proiectului Cambridge Papers, este avocat și teolog. Teza lui de doctorat s-a numit „O teologie trinitară a dragostei.” Predă un curs de Misiune a Justiției și Teologie a Legii la Spurgeon College.

NOTE

[1] *Harry Potter and the Chamber of Secrets*, Bloomsbury, 1998.

[2] *Bull v Hall and Preddy* [2012] EWCA Civ 83, *Black and Morgan v Wilkinson* [2012] Eq LR 1090.

[3] David Foster Wallace, începutul discursului la Kenyon College în 2005, disponibil online la <http://moreintelligentlife.com/story/david-foster-wallace-in-his-own-words>

[4] Claire Cohen, 'FoMo: Do you have a Fear of Missing Out?', *The Daily Telegraph*, 16 Mai 2003, <http://www.telegraph.co.uk/women/womens-life/10061863/FoMo-Do-you-have-a-Fear-of-Missing-Out.html>.

[5] Ben Zimmer, 'What is YOLO? Only teenagers know for sure', *The Boston Globe*, 26 August 2012, <http://www.bostonglobe.com/ideas/2012/08/25/what-yolo-onlyteenagers-know-for-sure/ldso04FecrYzLa4KOOYpXO/story.html>

[6] Bentley Hart, *Atheist Delusions: The Christian Revolution and its Fashionable Enemies*, Yale University Press, 2010, p.105.

[7] Guy Brandon a explorat neajunsurile acestei abordări individualiste și atomiste legată de sex în *Just Sex: Is it ever just sex?*, Leicester: Inter-Varsity Press, 2009, și 'Free Sex: Who Pays? Moral Hazard and Sexual Ethics', *Cambridge Papers*, 2011, Vol.20, Nr.4.

[8] Deși, „alegerea” mamei însărcinate este deseori una disperată datorită alegerii tatălui de a fugi de responsabilități.

[9] Efeseni 1:11; Coloseni 3:12; 1 Tesaloniceni 1:4; 1 Petru 1:2.

Articolele din seria *Cambridge Papers*
publicate în 2017 de către
Centrul Areopagus din Timișoara,
cu sprijinul oferit de
Christian Political Foundation for Europe

Christianity: the true humanism (Jon Thompson) –
December 2012

*Infinite choice? Freeing ourselves from a cultural
icon* (David McIlroy) – September 2013

Who am I today? The modern crisis of identity
(Glynn Harrison) – March 2016

*Style or substance: does the reputation of the
church matter?* (David McIlroy) – March 2004

Honour and shame (David McIlroy) – June, 2005

Biblical lament and political protest (Andrew
Williams) – March 2014

